INTIMITĂȚI DIN PRELIMINARII | FIERBINȚI...

Dacă **Brazilia** s-a calificat printr-un simplu „galop de sănătate", dacă și a doua mare favorită, **Uruguayul**, n-a avut nici ea emoții pentru obținerea locului la turneul final din **Mexic**, doar **Argentina** reprezentînd „marele caz" al preliminariilor **AMSUD**, totuși, partidele din cel mai plin de pasiuni fotbalistice continent al lumii, n-au fost lipsite de multe evenimente, întîmplări, momente, curiozități. Vă prezentăm cîteva tocmai pentru că zugrăvesc — mai plastic decît orice comentariu — însăși viața frămîntată a fotbalului din continentul fierbinte.

BRAZILIA
ȘI CURSA SA IREZISTIBILĂ

Programul de antrenament al brazilienilor a cuprins cîteva noutăți. Iată „indiscrețiile" profesorului CHIROL care a condus pregătirea fizică a lotului : **„Mai întîi șase zile de repauz total. Nu numai că n-am dat voie jucătorilor să facă nici un efort dar am făcut totul ca ei să nu se... întîlnească cu fotbalul nici măcar în conversații.** Încet-încet am revenit la nivelul normal de antrenament. Abia în a treia parte a pregătirilor am forțat. S-a jucat un singur meci de 90 de minute în întregime ! Cu **Millionarios** din **Bogota.** În rest, mici jocuri de 30—40, maximum 50 de minute. Adaptarea totală la altitudine este imposibilă. După opinia doctorului **Toledo,** care a urmărit lotul nostru în șederea sa la 3 000 de metri altitudine, sînt necesare 10 luni pentru o adaptare în veritabilul sens al cuvîntului. Așa cum am observat, unii dintre jucătorii noștri s-au arătat incapabili la o minimă adaptare. Ei nici nu vor mai fi incluși în lotul pentru **Mexic.** În afara tuturor măsurilor pe care le luăm noi, asistenții lor, principalul în obținerea unui randament cît mai apropiat de normal în condițiile altitudinii nu poate fi realizat decît de către jucători, printr-un autocontrol de fiecare minut al repauzului, alimentației, al menajării".

● Brazilienii nu vor uita ușor meciul lor cu **Paraguay** de la **Asuncion.** Nu atît meciul în sine, care nu le-a pus probleme, cît zilele dinaintea lui cînd au fost supuși în fața unui regim de intimidare. În fața hotelului lor zeci de automobile opreau pentru a claxona, zi și noapte, și a le împiedica odihna. După multe plîngeri și un memoriu prezentat ministerului de interne, liniștea s-a mai restabilit cît de cît. Un suporter paraguayan, înarmat, a pătruns în hotel cu scopul de a ataca pe **Pelé** ; el a fost dezarmat de fundașul **Carlos Alberto.** Chiar și șeful delegației, **Silvio Pacheco,** a fost rănit cu o piatră de un alt fanatic, în timpul unei conferințe de presă. Brazilienii erau pe punctul de a părăsi **Asuncionul**, cînd s-a produs intervenția președintelui **Confederației lor de sport, Havelange,** și lucrurile s-au pus la punct. Meciul a decurs într-un calm olimpian... Împotriva tuturor prevederilor !

PEDRO ROCHA „dirijorul" reprezentativei Uruguayului

URUGUAY —
„CEASORNICUL" SUD-AMERICAN

Hohberg, selecționerul uruguayan, mărturisește: **„ A trebuit să facem totul în 30 de zile. Pînă atunci, nimic. Dar m-am convins și de data aceasta că fotbaliștii uruguayeni sînt cei mai serioși din toată America de Sud. Deși în toate compartimentele erau jucători din cluburi diferite, omogenizarea s-a făcut cu mare rapiditate. Dacă pentru Mexic aș avea jucătorii două luni la dispoziție, garantez atacarea titlului mondial".**

În drum spre **Montevideo**, unde disputau partida decisivă cu **Uruguayul,** chilienii s-au oprit la... **Buenos Aires** unde au făcut toate pregătirile, în secret, ca nu cumva viitorii adversari să afle ceva. Ei au plecat spre **Montevideo** cu 12 ore înainte de joc ; popasul argentinian s-a soldat prost pentru chilieni. În antrenamentele de acolo s-a accidentat **Fouilloux,** om de bază al națională, iar extremul **Araya** a contractat o infecție intestinală care l-a trimis și pe el pe tușe.

ARGENTINA —
„CAMPIOANA" SURPRIZELOR ȘI SCANDALURILOR

Precedată de schimbarea comitetului federal și a selecționerului **Maschio,** „aventura" argentiniană din preliminarii a cuprins multe momente de tensiune și conflicte. Trei jucători argentinieni au fost eliminați din meciuri, la toate cele trei partide ale lor poliția trebuind să păzească hotelurile pentru că mii de localnici doreau să-i atace pe cei ce nu făcuseră economie de pumni și lovituri. Piața din fața hotelului **„Copacabana"** din **La Paz** s-a transformat într-un teren de bătălie, poliția făcînd uz de gaze lacrimogene spre a împiedica mulțimea să pătrundă în hotel pentru a-i ataca pe argentinieni.

În selecționata bolivianăcare a învins **Argentina** se găseau nu mai puțin de... cinci jucători argentinieni naturalizați !

— „Să dispuți un meci la 3 600 de metri altitudine este după opinia mea inuman. La această înălțime, fotbalul devine imposibil de practicat. Și nici nu poate fi vorba de echitate, cînd se invocă faptul că partidele au loc tur-retur. Pe cînd jucătorul venit de la joasă altitudine nu mai este om la mii de metri înălțime, cel ce vine de la mare altitudine la una mică nu are nici un fel de reacții de suportat. FIFA ar trebui să intervină în această situație total inechitabilă". Opinia aparține cunoscutului **Rattin,** căpitanul echipei **Argentinei.** Dar, finalul este acum cunoscut. Argentina a fost eliminată !

CARNET EXTERN

„ȚĂRILE AFRICANE TREBUIE SĂ RENUNȚE LA J. O. !"

Este bine cunoscută hotărîrea luată de Comitetul Internațional Olimpic **de a reduce la jumătate numărul echipelor de fotbal care vor lua parte la turneul olimpic de la München — 1972 : de la 16 la 8. Decizia C.I.O. a stîrnit un val de proteste. Printre primele organisme sportive internaționale care și-au arătat obiecțiile — întemeiate — fiind și F.I.F.A., așa cum mai de mult a anunțat și revista noastră.**

„Continentul negru", aflat pe calea dezvoltării activității sportive și ai cărui reprezentanți s-au afirmat nu numai cu prilejul unor competiții internaționale de mai mică importanță, ci și la „Olimpiada recordurilor" de la Mexico City, face pași importanți în dezvoltarea activității fotbalistice, mai ales datorită însușirilor native ale locuitorilor care contribuie la progresul mai mult decît rapid al jocului cu balonul rotund în această parte a lumii. Tocmai de aceea, printre vocile care se ridică împotriva hotăririi în discuție, cele mai răspicate vin din Africa. De pildă, dl. Ydnekatcheou Tessema, președintele Comitetului Olimpic Etiopian, membru al Comitetului executiv al F.I.F.A., vice-președinte al Confederației africane de fotbal și secretar general al Federației etiopiene de fotbal, este de părere că cel mai bun mijloc de a lupta împotriva deciziei luată de C.I.O. și chiar împotriva Comitetului Internațional Olimpic însuși, este „de a reforma C.I.O., de a mări importanța cuvîntului pe care trebuie să-l aibă comitetele naționale olimpice și federațiile internaționale, mai ales dacă e vorba de decizii ce ating problemele tehnice ale J.O. În primul rînd, dacă C.I.O. menține această decizie absurdă, este mai bine ca țările africane să se retragă din sporturile pe echipe disputate sub faldurile steagului olimpic". Mai mult, dl. Y. Tessema, în calitățile pe care le are ,va sfătui — atît federația etiopiană de fotbal cît și celelalte federații de fotbal din Africa — de a nu se mai înscrie la o competiție în care o singură țară din 38 poate să meargă în finală. De altfel înscrierea a numai 11 țări africane în preliminariile C.M. este dovada flagrantă că limitarea numărului finaliștelor africane la una singură, descurajează bunele intenții.

Iată, dar, cum o hotărîre fără acoperire poate duce la pași înapoi în dezvoltarea fotbalistică a unui continent.

VI-L PREZENTAM PE :

CIUDATUL H. H. 2

● „PARAGUAYANUL TACITURN" — CAP DE PROMOȚIE LA ȘCOALA DE ANTRENORI DIN SPANIA

● AXIOME ÎN MATERIE DE ODIHNĂ ȘI ALIMENTAȚIE

● „CODUL SECRET" AL ANTRENAMENTELOR

HERIBERTO HERRERA sau HH 2, cum l-a numit presa italiană spre a-l deosebi de HH 1, „MAGUL" HELENIO HERRERA, nu este necunoscut publicului bucureștean.

Ni-l reamintim din toamna anului 1967 cînd a venit la București cu echipa pe care o conducea atunci, JUVENTUS TORINO, pentru returul meciului cu RAPID din cadrul „Cupei campionilor europeni." Maniera cum și-a condus echipa de pe margine, intervențiile neobișnuite ca și mimica la care recurgea pentru a transmite jucătorilor ordinele sale, au avut darul să amuze dar și să stîrnească nedumerire în rîndul celor care l-au văzut și auzit. Am socotit, de aceea, util să publicăm un articol apărut de curînd în ziarul „CORRIERE DELLA SERA" sub semnătura reputatului gazetar CARLO GRANDINI în care sînt prezentate aspecte inedite din activitatea pitorescului personaj care, de cinci ani de zile, disputã întîietatea lui HELENIO HERRERA.

Iată ce spune apreciatul ziarist :

„Dacă HERIBERTO HERRERA ar fi fost un personaj al antichității, poate în jurul său ar fi înflorit o pitorească mitologie. Omul HERIBERTO și tehnicianul HERIBERTO are uneori atitudini solemne care par că depășesc limitele și iau aspectul unor curioase vrăjitorii. Gesturile stranii pe care le face cu mîinile cînd conduce echipa de pe margine, ordinele cifrate pe care le dă în timpul antrenamentelor, regulile de dietă pe care le impune jucătorilor săi conțin, în aparență, ceva de domeniul misteriosului. Fostul atlet și fotbalist paraguayan HERIBERTO HERRERA, absolvent al școlii naționale de antrenori din SPANIA cu calificativ maxim, a rămas în multe privințe o figură de descoperit și de explicat, cu toate că trăiește și lucrează în ITALIA de cinci ani ,

Iată-ne deci descriind și explicînd regulile la noua sa echipă dacă — așa cum este probabil — el nu va renunța la obiceiurile urmate cu precizie milimetrică timp de cinci ani la JUVENTUS TORINO.

Cuvinte grele. HERIBERTO HERRERA urlă la antrenament. Nu tace nici cînd, cu cîteva zile înainte ca echipa să-și reia pregătirile pentru noul campionat, el se antrenează singur, în mare secret, pentru a dobîndi cît mai repede posibil, forma personală. Jucătorii lui Juventus au povestit deseori că, în timpul lucrului, Heriberto debita unele lucruri la adresa lor, puțin politicoase. Acest precedent a alarmat oarecum cercul interist care cunoaște orgolioasa personalitate ca și admirația exagerată a unora dintre jucătorii săi de prim ordin. Cu privire la aceasta, totuși, un jucător al lui Juventus ne-a explicat : „Heriberto nu a înțeles niciodată să fie într-adevăr jignitor : unele atitudini fac parte din personagiul care, cînd lucrează, se transfigurează. De altfel, el însuși, înainte de începerea antrenamentului, ne prevenea : băieți, spunea el, nu vă sesizați, nu luați în nume de rău ; nu vreau să jignesc pe nimeni și nu port ranchiună nimănui". Il vom vedea la contraproba cu Internazionale.

CHINTALE DE FRUCTE. HERIBERTO HERRERA susține că pentru un fotbalist o alimentație sănătoasă și bine dozată este fundamentală. În cantonamente, trezirea din somn a jucătorilor se face la ora 8, după care urmează micul dejun care trebuie să fie foarte abundent și bazat pe fructele de sezon. După 12 ore de odihnă de noapte — spune Heriberto — o masă abundentă este necesară și va fi mai ușor digerată. În plus, ea va permite jucătorului să suporte în perfecte condiții antrenamentul (totdeauna înainte de amiază). Regula alimentației heribertiene suferă duminica o curioasă variantă : pe mesele jucătorilor nu vom vedea niciodată untul. Înainte de meci — susține HH 2 — este recomandabil să se elimine din alimentație elementul cel mai greu și care solicită cel mai mult funcțiunile ficatului.

VINUL ȘI ȚIGĂRILE. HERIBERTO permite jucătorilor să bea un păhărel de vin, de poftă, la fiecare masă și chiar și în ziua meciului. Dar un singur păhărel, în afară doar de rarisime excepții. După meci, menu-ul este liber. Restricțiile privind țigările sînt totale. El nu admite ca un jucător să fumeze. De aceea, interzice să se fumeze în autobuzul cu care se călătorește, în vestiare, la masă, în camere ; deci, peste tot. Un jucător al lui Juventus îmi povestea : „Dacă Heriberto te vede fumînd, nu te amendează, dar îți aruncă o privire care te face să stingi țigara imediat. Cine dintre noi a fumat vreo țigară, a făcut-o clandestin, ca pe vremea cînd eram la școală".

DOI METRI ! Și iată-ne la cel mai spectaculos Heriberto, la Heriberto pe teren. Înaintea programului de gimnastică, obligatoriu la fiecare ședință de antrenament și care durează circa 20 minute, Heriberto ordonă jucătorilor : „Doi metri, doi metri". Aceasta înseamnă că jucătorii trebuie să se dispună pe două rînduri paralele la distanța de 2 metri între ele, distanță care trebuie să fie menținută și între jucători, pe rînd. Cei doi metri păstrați ca distanță servesc mai multor scopuri. Scop fizic : jucătorul în efort are asigurată o suprafață mare de aer pentru respirat evitînd inspirarea aerului viciat pe care îl expiră cei din jur. Scop tehnic : distanța impusă ușurează păstrarea și regularitatea ritmului de lucru. Scop psihologic : obligativitatea de a păstra distanța de doi metri stimulează jucătorul să-și exercite sensul de autocontrol și-și perfecționeze sensul poziției necesare pe teren. Grupul care lucrează cu el trebuie să facă acest lucru compact și armonios.

PATRU-PATRU ! Fiecărui exercițiu de gimnastică Heriberto îi atribuie un număr pe care jucătorii îl învață încă din vestiar. Numărul este o etichetă, un semn de recunoaștere. Seria exercițiilor pe care echipa le execută este mereu aceeași : se micșorează sau se mărește numai partea cantitativă și intensitatea de execuție după cum ziua meciului este mai apropiată sau mai îndepărtată. Detaliul cel mai curios al „reprezentației" este constituit, pentru un neavizat de faptul că Heriberto comandă schimbarea sau intensitatea exercițiului strigînd o serie de numere ca „patru-patru", „doi-doi", „trei-trei" etc. Ce înseamnă aceasta ? Iată un exemplu : să admitem că torsiunea bustului este exercițiul numerotat cu „patru". Cînd antrenorul strigă „patru-patru" înseamnă că fiecare jucător trebuie să execute patru torsiuni la dreapta și patru la stînga !

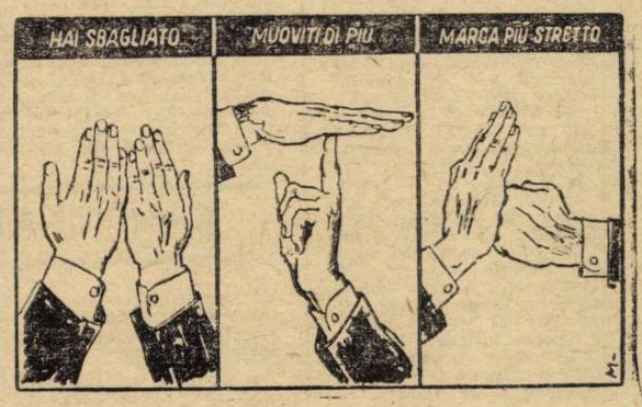

„Codul" lui Heriberto în timpul meciurilor: Fig. 1 — „Ai greșit" ; Fig. 2 — „Aleargă mai mult" ; Fig. 3. — „Marchează adversarul mai aproape"